

Svitanie

Číslo 2/2009

Ročník 8.

Vydavateľ:
Šéfredaktorka:
Redaktori:

Farský úrad Závod
Ivana Potočňáková
Peter Vrablec, Eva Hanzlíková, Veronika Chvátalová,
Adam Potočnák, Jarmila Černá, Hana Gajdová,
Lucia Klimentová, Zlatica Hajdinová, Richard Hollý
Alena Pavelková, Mária Šušťová

Grafika:
Tlač:

Radoslav Vaško
Tlačiareň LUNA, Moravský sv. Ján

www.zavodfarnost.sk, e-mail: zavodfarnost@zavodfarnost.sk

Časopis farnosti sv. Michala Archanjela v Závode

Tento požehnaný čas

Hovorí sa, že všetky cesty vedú do Ríma. Rozhodli sme sa to vyskúšať. Nielen ako turisti, ktorí hľadajú turistické pamiatky a atrakcie, ale hlavne ako pútnici. Boli nás dva plné autobusy, cesta namáhavá, ale duchovný zisk naozaj veľký. Návšteva hrobov našich milovaných svätcov, sväté miesta poznačené životom týchto ľudí, množstvo svätych omší, modlitieb, získaných milostí, stretnutie s hlavou katolíckej Cirkvi – Benediktom XVI. Svitanie prináša niektoré svedectvá pútnikov. Púť do Ríma bola pre nás skutočne požehnaným časom. Poznačila každého pútnika a veríme, že tie milosti, ktoré sme v Ríme získali, sme priniesli vám všetkým.

Veľkým požehnaním pre celé farské spoločenstvo, ale hlavne pre dvadsaťdva tretiakov bolo prvé svätej príjmanie. Aj o tomto hovoríme v našom časopise. Nájdete tu tiež úvahu na aktuálnu tému, načo mi je nedeľa?, niečo z histórie, Svitaničko pripravilo pre deti zábavu i súťaže. Veríme, že si každý nájde svoju oblúbenú rubriku.

Slávili sme rôzne sviatky – Nanebovstúpenie Pána, Turíce, Najsvätejšiu Trojicu, Božie Telo. Premeňme tieto milosti do nastávajúcich prázdninových dní, na ktoré sa tešia najmä žiaci a študenti. Ale aj dovolenky nás, dospelých. Čaká nás oddych, relax, výlety, pohoda – ved' si to zaslúžime. Nezabúdajme však na to, že sme kresťania. Prečo práve cez prázdniny zívajú kostoly prázdnou? Všade, kam ideme, sú predsa chrámy. Skúsme na chvíľu odísť z hlučných supermarketov, turistických centier, preplnených ulíc veľkomiest a ponorme sa do ticha a pokoja, ktoré nám ponúka Boží chrám. V prítomnosti sviatostného Spasiteľa čerpajme pokrm, silu a osvieženie pre dušu. Nie iba telo, ale hlavne duch potrebuje oddych a pokoj. Kde inde by sme ho mali získať?

Nech je teda doba prázdnin a dovoleniek pre všetkých požehnaný čas!

Eva

Ak by vás lákal guru, ignorujte ho

V nedeľu 17. mája sa uskutočnila v pastoračnom centre beseda s doktorom teológie a šéfredaktorom časopisu Rozmer Borisom Rakovským, odborníkom na sekty a rôzne iné manipulačné skupiny. Prevažne mladé publikum tvorili najmä birmovanci, doplnení o páry ďalších členov farnosti. Prednáška sa začala krátkym predstavením pána Rakovského, ktorého sa ujal pán farár Mášik. Úvod prednášky tvoril film o ľuďoch z

celého sveta neváhajúcich obetovať celý majetok na cestu do Indie, aby sa mohli stretnúť so svojim guruom, ktorého slepo uctievajú. Film bol zostrihom výpovedí ľudí, ktorí boli v minulosti tiež pod vplyvom guruov, no dokázali sa z neho včas vymaniť a tých menej šťastnejších (či rozumnejších?), ktorí toto doslovné vymývanie mozgov podporujú a obhajujú.

Kto je gugu? Je to náboženský vodca, ktorý svojou charizmom a rečníckym umením dokáže sfanatizovať ľudí natol'ko, že sú ochotní na slovo ho počúvať. Po celej Indii sú

stovky guruov a jeho slovo je v tej-ktorej sekte zákonom. Je známych mnoho prípadov, keď sa manželský páru rozvedol len preto, lebo im to poradil guru, prípadne na neho prepísali

celý svoj majetok. V niektorých sektách aj o výchove detí, ktoré sa narodia členom sekty, rozhoduje vo väčšej miere guru ako vlastní rodičia. Z toho plynne nesmierne bohatstvo guruov, tí však svorne tvrdia, že svoju „poslanie“ robia len dobrovoľne a neočakávajú zaň žiadne odmeny. Čažko sa tomu však verí, keď vyjde na povrch, že jeden z nich má v súkromnom vlastníctve vyše 40 Rolls Roycov a iných luxusných áut, o domoch a inom majetku ani nehovoriac. Najväčší potenciál na získavanie nových členov vidia guruovia na západe a v duchu hesla Keď nepríde Mohamed k hore, príde hora k Mohamedovi podnikajú rozsiahle a nákladné turné do krajín Európskej únie no najmä USA. Celému teátru, ktorého jediným cieľom je sfanatizovať ďalšie masy, samozrejme predchádza masívna reklamná kampaň za niekoľko stotisíc ak nie rovno miliónov eur.

O absolútnej poslušnosti

Po skončení asi polhodinového filmu nechal Dr. Rakovský priestor na reakcie publiku, ktorých bolo vcelku dosť a tak sa strhla živá diskusia. Boris Rakovský vysvetli zopár základných charakteristických črt každej sekty. Ide väčšinou o veľmi pekné slová o záchrane sveta, riešení problémov pomocou skupinových terapií, potieraní starých a skostnatenejch dogiem či rôznych prešlapoch Cirkvi, proti ktorej sekty často ostro vystupujú. Sekta sa ani nemusí na prvý pohľad javiť ako odporca Cirkvi, no v druhej väčšine prípadov po určitom čase vyjde najavo záporný postoj práve k svätej Cirkvi. Po vstupe do sekty sa však realita dosť výrazne a rýchlo

mení. Vyžadovanie absolútnej poslušnosti a mlčanlivosti sú len kvapkou v mori pravidiel a noriem, ktorými sa každá sekta riadi. Vstúpiť do sekty je jednoduché, ale dostať sa z nej von vôbec nie. Preto na záver ponúkol Dr. Rakovský niekoľko rád ako sa zachovať pri kontakte s členmi sekty, ktorí by vás či vašich známych verbovali do svojich radov.

Aspoň tri negatíva

Ako základným prostriedkom odmietnutia sa zdá byť dobrá úplná ignorácia a neprejavenie záujmu. Sektári sú však neoblomní, neodbytní a budú sa snažiť za každú cenu z vyhliadnutej obete vytiahnuť nejaké kontaktné údaje. Bolo by hroznou chybou poskytnúť im či už emailovú adresu alebo telefónne číslo. Dobrým spôsobom obrany je zmiast samotného sekta. To sa dá dosiahnuť napríklad otázkou, aby vymenoval aspoň tri negatíva skupiny, ktorú propaguje a do ktorej vás pozýva. Ak nebude schopný dať konkrétnu odpoveď, prípadne povie, že spoločenstvo, ktorého je členom žiadne chyby nemá, môžete si byť na 100% istý, že ste narazili na sekdu a rýchlo od nej preč. V prípade, že niekto z vašich známych už vstúpil do sekty a teraz sám nevie ako ďalej, odporúča pán Rakovský vyhľadať odbornú pomoc.

Adam

Boh nie je automat

Tohtoročné prvé sv. prijímanie bolo – čo do počtu detí - malé. Jeho príprava bola sťažená častou neúčasťou rodičov aj detí. Prečo? Je to otázka našej osobnej aj rodinnej vieri, ktorú by si mal každý rodič položiť. „Prečo vlastne chceme, aby naše dieťa išlo na prvé svätej prijímanie?“ Treba na ňu úprimne odpovedať. Je to preto, že sa to tak každý rok robí, lebo to tak majú mať všetci, alebo je to skutočne naša živá viera v Bohu, naše presvedčenie, naša pravda? Aký je nás skutočný dôvod? Naše deti poznajú naše názory, postoje, správanie a preberajú ich od nás. Aj našu vieri preberajú od nás, a bude skutočná iba natoľko, nakoľko je skutočná v nás rodičoch.

„... ešte dnes musíš ísť do kostola a po sv. prijímaní už nemusíš.“ Toto sú slová mnohých rodičov, a to nielen z tohtoročného sv. prijímania. Uvedomujeme si vôbec, čo týmto spôsobom učíme naše deti? Učíme ich neúprimnosti, podvodu, klamstvu, povrchnosti, a z Boha im robíme automat. Pôjdeš do kostola, dostaneš nové cédečko. Pôjdeš na 1. sv. prijímanie - dostaneš peniaze, retiazku... Boh však nie je automat. Boha takéto postoje veľmi zraňujú - Boh je Ten, ktorý nás miluje, je samotná Láska.

Aj nás ľudí zraňuje, keď sa k nám niekto správa vypočítavo, a zvlášť, ak toho dotyčného máme radi. Vtedy to bolí nesmierne. A ešte oveľa viac to bolí Boha, pretože On je čistá Láska. Nerobme z Boha mŕtvu, ktorej sa nič nedotkne, ktorej nič neublíži, ktorá neexistuje. Ak sa takto správame, nie sme kresťania. Len si tak hovoríme.

Aj príprava a aktivita pred prvým sv. prijímaním je dôsledkom takéhoto postoja. Nezáujem, ignorovanie. Niekoľko však celú udalosť musí pripraviť. Ten NIEKTO to robil pre ich dieťa - za nich! Väčšina rodičov sa, žiaľ, zviezla na práci iných. Aj tam, kde boli určení, napr. povysávať v sobotu poobede kostol, bez oznámenia a zodpovednosti jednoducho neprišli.

Na druhej strane o b e t a v o s t niektorých bola naozaj hodna úcty a vdaky. Zvlášť patrí Stanke Dianovej, ktorá n a d m i e r u zabezpečovala, čo bolo treba popri s v o j o m zamestnaní a rodine. Veronike Chvátalovej spolu s paní Lajchovou za pletenie vencov a prípravu detí. Či pomoc pri obťahovaní lavičiek s Jolankou Stanekovou v neskorých večerných hodinách a v službách, ktoré boli potrebné k príjemnému a bohatému priebehu 1. sv. prijímania. S Božou pomocou sa všetko zvládlo a stretnutie detí s pánom Ježišom sa uskutočnilo v pokoji a v radosti detí. Ako povedal farár, bolo jednoduché a pekné. Novinkou bol spev detí Ježišovi, ktorý chytal ľudí za srdce. Pán Ježiš obzvlášť miluje deti. Preto vznikla myšlienka, ktorá čaká na vaše naplnenie, deti. Prídeť každú nedelu Ježišovi zaspievať, On má vás spev veľmi rád. A nielen prvoprijímajúce deti, ale všetky, ktoré chcú

urobiť radosť Ježišovi.

Bol to naozaj krásny duchovný deň. Ako podčakovanie darovali deti pánu farárovi kyticu prekrásnych bielych ruží. Pán farár ich povzbudzoval, aby neopadli od Ježiša ako ružička, ktorá nevydržala ani do rána. Už týždeň po slávnosti však – ako každý rok – odpadávali ružičky z krásnej kyticice. Deti, čo by vám tak povedal pán Ježiš? Možno práve toto: „Moje prvoprijímajúce deti! Všetko, čo ste mi hovorili a spievali som počul a bral vážne. Každého jedného z vás poznám a som stále s vami, ako dobrý priateľ, ktorý vás nikdy neopúšťa, aj keď vy ste ma už opustili. A volám vás dnes svojím smutným Srdcom - vráťte sa, deti moje, moji malí kamaráti, moje malé kamarátky. Chýba mi vás smiech, chýba mi vás spev, chýbate mi vy, lebo vás mám všetkých veľmi rád! Pozerám sa každý deň na tol'ké prázdne miesta v mojom dome a volám, kde ste deti moje, tak málo pre vás znamenám? Ved' vám chcem len lásku dať, ved' vás chcem všade sprevádzať a stále sa s vami hrať. Viete, akú hru mám zo všetkých najradšej? Hru na schovávačku, Vy prídeť do kostola, ale ma nevidíte, lebo som sa dobre schoval a je ma ľažké nájsť. Ale kto vytrvá, ten ma určite nájde a ja sa mu ukážem a on ma uvidí. Túto hru hrám so všetkými ľuďmi na celom svete, ale len tí, čo ma vytrvalo hľadajú, ma nájdu. Váš Ježiš“

Rodičia aká je naša viera v živého Boha? Je naozaj živá a skutočná, alebo mŕtva a nijaká? Ak nevieme inak veriť, prosme Boha o pomoc. A Boh, dobrý Otec, vás zahrňte milosťou, o akej sa vám ani nesnívalo. Boh má rád pravdu - úprimnosť - On sám je Pravda. Nehrajme sa na kresťanov, ale úprimne prosme Boha, aby nás nimi urobil. Je to ľažká cesta, je dlhá ako ľudský život, je ľažká ako ľudský život, ale viedie do neba. A naše deti budú po nás opakovať.

Preto nech nám všetkým pomôže táto modlitba:

Modlitba za pokoj v rodinách

„Pane, pôvodca všetkého pokoja a zdroj každej lásky, dobrotno obráť svoj milosrdný pohľad na našu rozdelenú rodinu. Zmiluj sa nad nami, Ty, ktorý túžis po jednote sŕdc a môžeš nám pomôcť narušenú jednotu obnoviť.

Ó, Ježišu, Ty si bol v Nazarete vrúcne milujúcim a poslušným Synom, pre svoje zásluhy nám udeľtúto milosť.

Ó, Panna Mária, Ty si bola v Nazarete veľmi pokornou a nežnou manželku a matkou, pre svoje zásluhy nám udeľtúto milosť.

Ó, sv. Jozef, ty si bol v Nazarete veľmi dobrotným a verným manželom a otcom, pre svoje zásluhy nám udeľtúto milosť.

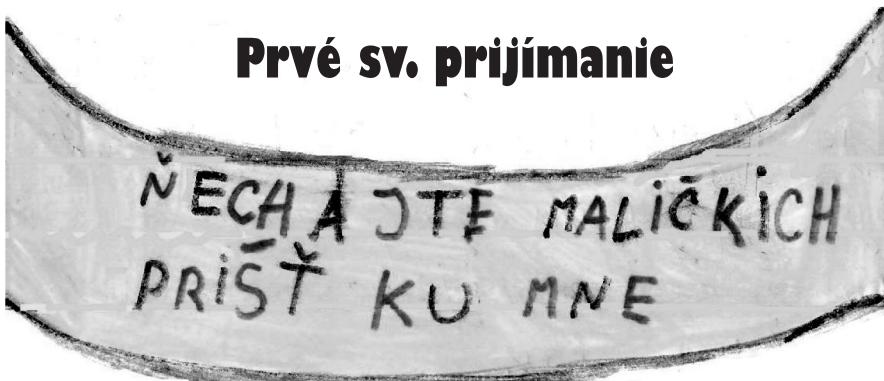
Sláva Otcu, i Synu i Duchu Svätému...

„Nech nás žehná Pán,
nech zhliadne na nás,
obráti svoju Tvár k nám,
dá nám pokoj a milosrdensť.“

Petra

foto: Peter Š.

Prvé sv. prijímanie

obrázok nakreslila Vanda

Milou udalosťou v máji bola aj slávnosť prvého sväteho prijímania, na ktorú sa deti tretieho ročníka svedomito pripravovali. Na hodinách náboženskej výchovy spoznávali Pána Ježiša a spoločne sa modlili. Deti s obľubou rozprávajú o tom, ako pán farár hral na gitare a učil ich pesničky. Dievčatá s iskrou v očiach spomínajú, ak ich pán farár zviezol v aute a chlapci šli pešo... Na otázku, čo sa im páčilo na náboženstve úplne najviac, deti vyskočili z lavíc a kričali: Príbehy!

Zážitkom boli aj nácviky bezprostredne pred slávnosťou a skúšanie bieleho rúcha – symbolu čistoty duše. Pre Kristínu bola svätá spoved' ako nové narodenie, Patrik sa po nej cítil „ľahko“. Počas slávnostnej svätej omše boli deti sústredené, liturgiu obohatili svojím spevom. Priateľské posedenie v pastoračnom centre bolo nezabudnuteľnou bodkou za týmto výnimočným dňom.
Jarka

NÁVŠTEVA KRÝPT A SVÄTÝCH SCHODOV V MALACKÁCH

V pondelok 27. apríla sme so skupinkou birmovaniek-šiestačiek navštívili kaplnku Svätých Schodov a krypty v Malackách. Najprv sme si prezreli krypty, kde v kaplnke sv. Anny odpočívajú pozostatky mnohých františkánov, ale i členov Pálffyovského rodu. Tu bolo pôvodne v striebornej schránke vystavené srdce druhého zemepána Jána Antona Pálffyho, ktoré dnes uchovávajú na fare. Srdcu sa pripisovala zázračná moc. Vždy pred začiatkom vojnových konfliktov krvácalo – akoby plakalo...

Po prehliadke krýpt sme sa presunuli do kaplnky Svätých schodov. Sväté schody sú na svete troje. Pôvodné sa nachádzajú v Ríme, kráča po nich Pán Ježiš k Pilátovi. Kópie sú v Jeruzaleme a v Malackách. Schodov je 27 a sú v nich uložené relikvie svätých Detória, Valentína a Beatrix. Spoločne sme si tu kolenačky vykonali pobožnosť obetovanú na spoločný úmysel a rozjímali sme o bolesti, ktorú pre nás vytrpel Pán Ježiš. S radosťou sme mu odovzdali bolest

našich kolien a ďakovali mu za túto milosť. Mnohé z dievčat sa cítili premenené Pánovou prítomnosťou. Túto návštevu sme zavŕšili účasťou na svätej omší.

Stručný výklad o kaplnke i v kryptách nám urobila sestra Marta, ktorej aj touto cestou srdcne ďakujeme.

Veronika

Spomienka na pani Pavlu

Bola medzi nami. Vždy milá, upravená, ústretová. Pri pohľade na ambónu sa nám objaví v mysli jej obraz, vieme si predstaviť jej tichý hlas...

Jej životná púť sa skončila – náhle, tragicky, bez rozlúčky.

Odišla spomedzi nás. Bude chýbať jednotlivcom i celému farskému spoločenstvu. Ale najviac bude chýbať svojej rodine. Bolestná spomienka neraz vženie slzy do očí.

My sme však kresťania a vieme, že život sa smrťou nekončí. Preto treba ísť ďalej. Spomienky v srdci, modlitba na perách:

Bože, svetlo verných duší, prosíme tvoju dobrotvosť za tvoju služobnicu Pavlu, udel' jej na príhovor blahoslavenej a nepoškvrnenej Panny Márie blažený odpočinok a jasnosť večného svetla v nebeskom kráľovstve. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

za všetkých farníkov Evka

Šecko co je krest'anské, je pjekné

S vätá Matka Cirkev nám stavia pred oči tieto sviatky a obdobia cirkevného roku: Advent, Vianoce, Popolcová Streda, Veľký Pôst, Veľká noc, Veľkonočné obdobie, Nanebovstúpenie Pána, Zoslania Ducha Svätého, Trojica, Telo a Krv Kristova. Potom nasleduje pauza. V auguste a septembri sú štyri sviatky Matky Božej.

Božie Telo. Vo štvrtok po sviatku Najsvätejšej Trojice je prikázaný sviatok Tela a Krvi Kristovej. V našej farnosti sa oslavuje v najbližšiu nedeľu. Po „hrubej“ sv. omši sa zoradí procesia. Ako prvý ide miništrant s krížom, potom muži-chlapci. Ďalej mládenci v krojoch nesú na nosidlach sochu Božského Srdca Ježišovho. Červené mašle, visiace z nosidiel, držia malí chlapci. Potom nesú menšie dievčence sochu Panny Márie Lurdskej zo svetlo modrými stuhami. Sochu Nepoškvrneného Počatia Panny Márie nesú staršie dievčence v mariánskom

kroji. Tmavo modré mašle držia dievčatká. Potom idú znaky umučenia Krista: kríž, rebrík, halapartne, kopija, trňová koruna, klince, kliešte, kladivo, kohút. Ďalej sú v procesii prvoprijímajúce deti a sypú lupene kvetov na cestu, po ktorej kráča kňaz nesúci monštranciu. Procesia pokračuje hasičmi. Jedni nesú baldachýn nad kňazom, druhí hasičskú zástavu a ďalší sochu Zrtvýchvstalého. Polsednú, najpočetnejšiu skupinu tvoria ženy, deti, mladšie i staršie, kočíky. Do toho všetkého hrá dychovka: „*konáme poslednej večere pamiatku, kde Kristus jak známe chystal sa ku sviatku.....*“. Je to pieseň pomalá a do kroku, spevák Jožko Trajlínek predsprevuje.

Procesia zastaví pred oltárikom, prichádza kňaz s monštranciou a chvíľu zotrva v adorácii. Potom sa postaví a číta evanjelium podľa sv. Jána: „Boh je láska, zostaňte v mojej

láske“. Kňaz poklakne, miništrant mu položí na ramená vélum. Zodvihne monštranciu s eucharistickým Ježišom. Hudba hrá tuš, hasiči v uniformách salutujú. Ľud poklakne na kolena. Kňaz požehnáva zhromaždených, je to slávnostná chvíľa. Sú to sväté momenty. Potom sa vráti pod baldachýn a procesia pokračuje k ďalšiemu oltáru. Prvý stojí pri hasičskej zbrojnici zasvätený Božskému Srdcu Ježišovmu, ďalší je nedaleko lekárne a je na ňom Panna Mária. Tretí oltár je postavený za farou, nedaleko pastoračného centra. Na krásnej drevorezbe sú namalovaní štýria evanjelisti. Matúš, Marek, Lukáš, Ján. Posledný, štvrtý oltár, stojí pri rodinnom dome pred kostolom. K úcte je tu vystavený obraz Božieho milosrdenstva.

Všetky oltáre sú dômyselne postavené, prikryté snehobielymi obrusmi a dečkami, krásne naaranžované kvety vo vázach. Vôňa čerstvo narezaných briezok, ruží, „Panny Márie lístia“ sa mieša s vôňou mäty, harmančeka a kadidla. Všetci spolu tvoríme neviditeľné Božie Telo. Všetci, ktorí sme boli pri sv. krste naštepení na ten pravý vinič, na Ježiša Krista, aby sme prinášali úrodu dobrých skutkov.

„*Svätý Bože, nech sa Ti klania celá zem a nech ti spieva*“ - to je biskupské heslo otca Štefana Vrableca.

Procesia sa pomaly ubera do kostola. Organ hrá na „plné pecky“, ľudia spievajú Teba Boha chválime, Teba Boha velebíme. Kňaz položí monštranciu na obetný stôl, keď dospievame, incenzuje Krista v Eucharistii a slávnostne požehnáva celé zhromaždenie. Modlitbou Anjel Pána končí slávnosť Božieho Tela.

V časoch komunistickej vlády boli procesie zakázané. Po páde totality v roku 1989 Cirkev získala slobodu. Procesie Božieho Tela sa s veľkou slávou a radosťou obnovili.

V jednom takom lete moja stará mama, 86-ročná Jozefka Trajlínková sedela na stoličke pred oltárikom. Už nevládala dlho stáť a chodiť. Opýtala som sa jej: „A, stareňko, jak sa vám to líbí? Je to pjekné?“ A oni na to: „Šecko co je krestanské, je pjekné!“

Držme sa tohto názoru aj my, drahí rodiči. Všetko, čo je kresťanské je pekné a nám slúži ku spaseniu.

Zlata
foto: Mária Š.

Príklad z kríža

19. apríla, na sviatok Božieho Milosrdenstva putovali piati nadšenci, ktorí prijali pozvanie na cyklopúť, k miléniovému Krížu v Rybkách. Konala sa tu slávnostná sv. omša pri kaplnke Božieho Milosrdenstva. Celú cyklopúť sprevádzalo krásne počasie i zakvitnutá jarná príroda. Cestou sa výprava zastavila v Šaštíne-Strážach s pozdravom Sedembolestnej Panne Márii a prosbou o ochranu. Spoločným úmyslom púte bolo vyprosenie milosrdenstva a potrebných milostí pre celý svet, zvlášť však pre našu farnosť, duchovného otca a rodinu. Ústredným motívom slávnostného príhovoru počas kázne bola myšlienka, či skôr výzva, aby sme sa stali krásnymi horiacimi lampami, ktoré horia láskou a milosrdenstvom k celému svetu. Nie však o tom iba hovoríť, ale treba to žiť – svedčiť. Príklad si máme brať z kríža: kríž

má horizontálny (Ježiš Kristus spojený s Otcom) i vertikálny smer (Ježiš nás všetkých objímajúci, vystierajúci k nám ruky). Podobne je to aj s milosrdenstvom, ktoré má prúdiť cez nás a Boh chce, aby prúdilo aj skrze nás na celý svet. Musí však mať tieto dva rozmytery: musíme byť spojení s Pánom, aby sme toto milosrdenstvo mohli priať a zároveň, aby mohlo prúdiť cez nás na ostatných ako cez otvorenú nádobu, musíme objímať všetkých našich bratov a sestry a ísť im v ústrety. V závere sv. omše celebroujúci kňaz pripomienul, že Boh je dobrý, vždy je dobrý, aj keď nám zosiela bolest, utrpenie, aj keď sa nám zdá, že na nás zabudol... Miluje nás a čaká na naše áno. On vie, čo je pre nás dobré!

Nech znie Kristovi naveky, česť chvála i vrúcne vďaky. Ježišu, dôverujem v teba.

Veronika
foto: Pavol Č.

Reportáž- cestopis Pút' farníkov z Farnosti sv. Michala v Závode do Ríma 1. – 8. máj 2009

30.4.

V nezvyčajnom čase, o 13.00 h je Kostol sv. Michala v Závode plný. Pútnikov do Ríma. Vdp. farár Peter Mášik slúži svätú omšu. Záverečné požehnanie, sadáme si do autobusov a ... s pomocou Božou – ideme! Nočnou cestou po diaľnici cez Rakúsko sa nad ránom dostávame do talianskeho Loreta.

1.5.

Loreto žiari ako drahokam množstvom svetiel – a v strede, na vršku Santa casa – Svätý dom. Krásna bazilika skrýva niekoľko kaplniek. Pre nás je zaujímavá Slovanská kaplnka – maľby B. Biagettiho znázorňujú výjavy zo života sv. Cyrila a Metoda. Najväčším pokladom je Svätý dom, v ktorom archanjel Gabriel zvestoval Panne Márii, že počne a porodí Božieho Syna. Tri tehlové steny priviezli križiaci lod'ou z iniciatívy zámožnej rodiny Angeli. Je sugestívne a dojímavé recitovať modlitbu Anjel Pána vo Svätom dome a meditovať tajomstvá Zvestovania i Vtelenia.

2.5.

Polstrovo Gargano, kraj Apulia. Malé mestečko Monte Sant Angelo ukrýva jaskyňu, v ktorej sa v 5. storočí a neskôr ešte v 17. storočí zjavil archanjel – svätý Michal. Zoradení do dlhého radu a v tichosti i v modlitbách postupujeme k milostivej soche sv. Michala. Na krku máme šatky s logom našej farnosti, ktorému dominuje patrón. Veľký pocit súdržnosti so svätým Michalom. Svätá omša v jaskyni, ktorú celebруje nás pán farár, nás napĺňa hlbokým pohnutím a dojatím. Každý z nás ju prežíva skutočne naplno. Jaskyňou sa nesie spev a modlitby Závodčanov. Niektorých premohlo dojatie až k plaču.

San Giovanni Rotondo. K svätyni vedie cesta lemovaná cyprusmi. Na konci sa k nebu týči mohutný, 30 m vysoký kríž. Akoby otváral náruč na objatie množstva pútnikov, ktorí smerujú k hrobu sv. pátra Pia. V pozadí sa belie nemocnica pátra Pia. Bol to on, kto inicioval jej stavbu – z milodarov! Liečia sa tu pacienti z celého sveta. A teraz sa podržte: lieči sa tu zadarmo, lekári pracujú bez nároku na odmenu, všetko to funguje na základe milodarov, ktoré sem prúdia – tak ako pacienti – z celého sveta.

V presklenej truhle vidíme vystreté telo sv. pátra Pia. „Milovaný, dobrý otec Pio, pros za nás a modli sa s nami! Žehnaj nás i celý svet!“ Večer sa vraciame do San G. Rotondo na sviečkový sprievod a pobožnosť.

3.5.

Sväta omša v starom kostole, pred oltárom, pri ktorom slúžil sväté omše páter Pio. Bokom stojí spovedelnica, v ktorej spovedal. Akoby koncelebroval spolu s naším pánom farárom. Nie akoby, on koncelebroval. Pán farár s úctou a pietou stúpa po miestach, kde stával svätý páter. Cítime to všetci.

Prvá cesta v Ríme vedie do kostola Umučenia svätého Pavla. Vidíme zvyšok stĺpa, pri ktorom ho mučili. Vedľa miesto, kde mu kat odťal hlavu. Hlava po sťatí údajne trikrát poskočila a na týchto miestach vytryskla voda. Odtiaľ názov – Tre fontáne.

4.5.

Kopula Baziliky svätého Petra. V slnečnom ráne žiari ako drahokam. Na námestí Sv. Petra je však už od rána rušno. Pokloníme sa hrobu svätého Petra. Pri oltári sv. Jozefa, kde sú uložené relikvie apoštolov – svätého Šimona a Júdu Tadeáša, slávime ďalšiu svätú omšu. Pán farár celebriuje podľa „starého“ spôsobu – chrbtom k ľuďom – tak sú uspôsobené oltáre i zábradlie k prijímaniu. Páci sa nám to.

Ideme sa pokloniť k hrobom pápežov – Ján XXIII., Inocent, Pius X. Potom schádzame do krýpt. Prechádzame popri hroboch ostatných pápežov s prosbou na perách – Orodujte za nás! Žehnajte nás z neba! Proste za tento svet! Pri hrobe Jána Pavla II. stojíme so zvláštnou úctou a dojatím. Máme ho ešte v čerstvej pamäti, zvlášť jeho posledné požehnanie z obloka izby, keď už nevládal ani prehovoriť a mlčky sa takto s nami navždy rozlúčil.

Väzenie svätého Petra a Pavla, Fórum Románum, kostol svätého Klimenta, originál svätých schodov, Lateránska bazilika. Toto všetko obdivujeme v Ríme.

5.5.

Vatikánske múzeá i dve alternatívne prehliadky kultúrnych pamiatok Ríma. Program na výber. Fotíme sa pred univerzitou, v ktorej študoval teológiu nás pán farár. Panteón, kostol svätej Agnesky, fontána Di Trevi. Pred torzom stĺpu v kostole Sv. Praxédie, pri ktorom bičovali Pána Ježiša, odprosujeme za všetky urážky spôsobené ľudstvom. V chráme Santa Maria Maggiore obdivujeme vzácnu relikviu - jasličky, v ktorých ležal malý Ježiško.

6.5.

Pripravené stoličky na námestí sv. Petra sú zaplnené už hodinu pred generálnou audienciou. Sú tu rôzne rasy a národnosti. Okolo sa ozýva nemčina, francúzština, angličtina, španielčina ... i slovenčina. Všetci sú plní očakávania. Ozvú sa bubny a hudba hrá pochod, ktorý mohutne rezonuje celým námestím. Objaví sa „papamobil“, v ktorom stojí túžobne očakávaný svätý otec Benedikt XVI. Usmieva sa, máva a žehná na všetky strany.

Ked' biskup predstavuje svätému otcovi slovanské národy, z úst nášho pápeža naznie peknou slovenčinou pozdrav pre pútnikov z Farnosti sv. Michala archanjela zo Závodu. Sme ako vo vytržení. Mávame šatkami s naším logom a kričíme: „Nech žije svätý otec!“ Benedikt XVI. dodáva: „Modlite sa za knazské povolania a proste Pána, aby poslal robotníkov do svojej žatvy.“ Áno, túto výzvu príjmame s radosťou. U nás sa každý štvrtok pred prvým piatkom modlíme pred vyloženou oltárnou sviatostou za nové knazské a rehoľné povolania.

Naša Veronika, Hanka a Tomáš si obliekli slávnostný závodský kroj. Svietia v dave ako hviezdy – traja krásni mladí ľudia s hrdošťou predvádzajú svetu naše ľudové tradície.

Sväty otec požehnáva pútnikov.

Bazilika svätého Pavla nás víta prekrásnym nádvorím s kolonádou stĺpov okolo. Pod stropom v kruhovitých mozaikách sú portréty všetkých doterajších pápežov, bolo ich 265. Prvý je svätý Peter, posledný Ján Pavol II. A už sa pripravuje mozaika Benedikta XVI. Ešte niekoľko rámov zostáva voľných. Pod každým portrétom je počet rokov, mesiacov a dní – trvanie pápežského pontifikátu jednotlivých pápežov.

7.5.

Bodkou za našou púťou je mesto Padova. V chráme svätého Antona Paduánskeho slávime rozlúčkovú svätú omšu. Sme spolu – ako jedna rodina. Veľkú zásluhu na celej púti má rozhodne náš duchovný otec Peter. Chceme mu prejať svoju vďaku a spolupatričnosť. Povedať mu, že je náš a sme radi, že ho máme. Po požehnaní sa rozozvučia naše hlasy piesňou na rozlúčku (spieva sa na nápev piesne – Ó, Matka Pána, Matka rajskej krásy):

*My chceme všetci dnes podakovať,
ked' sa púť naša končí,
dnes stojíme tu ticho pred vami,
slzy nám tečú z očí.
Z tej vďaku Bohu chceme dať aj vám,
nech za všetko sa odmení vám Pán.*

Refrén:
*Pán farár, nás milý pán farár,
vďaka vám za tento pekný dar!*

*Vy pre všetkých ste dobrým pastierom,
čo naše duše sýti,
sám seba dávate nám s pokorou,*

Veríme, že sme reprezentovali Závod dôstojne a naša púť splnila svoj cieľ. Určite predčila naše očakávania. Nech nás Pán všetkých zjednocuje okolo svojho stola a tiež okolo jeho služobníka – nášho duchovného otca Petra Mášika, ktorému aj touto cestou vyslovujeme úprimné – Pán Boh odpláť!

Sláskou – vaši pútnici

(autorka cestopisu: Evka
foto: Peter M.)

NAŠA PÚŤ

VYDÁVAŤ SVEDECTVO

Našu vytúženú farskú púť do Talianska v roku sv. Pavla sme začínali slávením Eucharistie a takto duchovne posilnení sme sa vydali na cestu. Boli sme plní radosti a očakávania. Vtedy sme ešte netušili, že to bude zároveň aj rozlúčka s našim pánom farárom, ktorý putoval spolu s nami a sprevádzal nás.

Všetky sväte miesta, ktoré sme navštívili boli premenením sna na krásnu skutočnosť. Či už to bol Svätý dom v Lorete, jaskyňa zjavenia sv. Michala archanjela v Monte Sant' Angelo, hrob sv. Pátra Pia v San Giovanni Rotondo, nezabudnuteľná audiencia u Svätého Otca, hrob Sv. Otca Jána Pavla II., ďalších pápežov a sv. apoštолов a všetky ostatné vzácné sväte miesta v Ríme, ktoré sú opísané v iných príspevkoch. A nakoniec ešte milé prekvapenie - návšteva pútneho miesta v Padove. Boli to neopakovateľné duchovné zážitky, ktoré zostanú hlboko vryté v mojom srdci a dúfam, že aj v srdciach mnohých spolupútnikov.

Cieľom môjho putovania bolo priniesť obetu najmä za moju vlastnú rodinu blízku i vzdialenú, našu farnosť i celé Slovensko, ale i za celý svet a prosiť o milosť hlbokého duchovného znovuzrodenia a pretvorenia sŕdc všetkých ľudí. O milosť, nebojme sa to povedať, naozaj svätého života. Lebo žiť svätý život nie je nič iné ako žiť lásku v našom každodennom všednom živote. Táto púť pre

mňa veľa znamenala. Bola nielen obetou, ale aj veľkou duchovnou radosťou, ktorú som mohla prežívať spoločne s celou mojou rodinkou.

Dnes viem a verím, že táto púť nebola žiadnu náhodou. Pripravila ju sama Božia prozretelnosť vo svojej nesmiernej láske a dobrotvosti. Aby sme sa na týchto úžasných sv. miestach posilnili vo vieri a odhodlaní verne a vytrvalo vydávať svedectvo o našom Pánovi Ježišovi Kristovi aj v našej dnešnej ľažakej dobe. Treba len, aby sme boli citliví a vnímaví na všetko čo sme zakúsili, aby sa splnili túžby našich sŕdc... Aby nášho Pána chválili, velebili, oslavovali, vyvyšovali vzdávali mu vďaky a klaňali sa mu všetky národy sveta, tak ako si to zaslhuje. Lebo len On jediný je našim Pánom a Kráľom naveky.

Náš drahý Pane, dákujeme Ti za tento požehnaný čas, kedy sme cítili Tvoju neustálu prítomnosť medzi nami, aj za všetky udelené milosti a dary. Prosíme, pomáhaj nám na orodovanie našich sv. apoštолов verne Ľa nasledovať podľa ich príkladu. Ak by bolo potrebné, aby sme boli ochotní a schopní výdať aj najvyššie svedectvo...

Vám, milý náš pán farár, dákujeme z celého srdca za duchovné vedenie, lásku, obetavosť, trpežlivosť a aj humor. Vďaka Pánu Bohu za všetko! Nech všetko slúži na Jeho čest a slávu.

Mária

Požehnal ma rok pred mojim narodením

Náš pobyt v Ríme sme so svätým Pavlom začínali i ukončili. Bolo to nielen symbolické, ale aj prozreteleľnostné, pretože pôvodný plán bol iný. V nedeľu 3. mája sme prišli do Ríma skôr, ako sme predpokladali a tak sme ešte navštívili Tre Fontane (Tri pramene), miesto kde bol okolo roku 67 sťatý sv. Pavol. Naše myšlienky boli ešte plné zážitkov zo San Giovanni Rotondo, kde sme mali skoro ráno svätú omšu v pôvodnom kostole, v ktorom slávil sv. omše aj páter Pio. Po prehliadke miesta mučeníckej smrti apoštola zostalo niekoľko voľných chvíľ. Pri fotení paliem som si všimol, že moje zábery po mne opakuje jedna rehoľná sestra. S úsmevom a ľahkou ironickou poznámkou som sa prihovoril k dvom talianskym sestričkám pôvodne zo severu Talianska, od z mesta Alexandria. Rozvinul sa rozhovor. Nielen o fotení paliem. Keď som povedal, odkiaľ sme a odkiaľ práve prichádzame, jedna zo sestier hovorí: „Sv. páter Pio ma požehnal rok pred mojim narodením!“ „Počkajte sestrička trošku“, vrváim, „ako vás mohol požehnať rok pred vašim narodením, keď ste nebola ešte ani počatá.“ „No ved' práve!“, odpovedala sestra Pia, a začala stručne rozprávať o okolnostiach, ktoré predchádzali jej narodeniu.

„Moja matka mala päť detí a vážne ochorela. Bála sa o svoje zdravie a že sa nebude môcť staráť

o svoju rodinu preto okrem vrúcných modlitieb sa rozhodla cestovať za pátom Piom, ktorý bol vtedy známy ako muž modlitby a zázračných uzdravení. Moja matka sa s ním skutočne stretla v apríli 1947. Páter Pio sa za ňu pomodlil a povedal jej: „Žehnám tebe i tvojim šiestim deťom!“ „Ale ja mám len päť detí“, odpovedala moja matka. „O rok sa ti narodí šieste, bude to dievča“, odpovedal svätec a konverzácia sa skončila.

Moja matka skutočne prekonala väčšie zdravotné ťažkosti, a nielenže sa vyliečila, ale aj znova otehotnela a 21. mája 1948 som sa narodila ja. Najprv mi chceli dať meno Rita, ale keď niektorí matke pripomenuli, že moje narodenie predpovedal páter Pio a že ma už vtedy, keď som bola len v Božích plánoch požehnal, rodičia sa rozhodli dať mi meno ku cti tohto svätca. Preto sa volám Pia. Nechala som si toto krstné meno aj v reholi a tak je to moje meno aj teraz.“

Sestrička mi potom ešte povedala, že sa bez vlastného pričinenia dostala do nemocnice v San Giovanni Rotondo, ktorú založila dal z milodarov postaviť páter Pio. V roku 2002 ochorela na rakovinu a lekári nedávali veľké šance. V Ríme sa už zrieckli jej liečenia, keď jej niekto z priateľov vybavil prevoz do nemocnice, ktorá má veľký kredit. Tam ju operovali a ona presvedčená aj o zvláštnej pomoci pátra Pia sa vyliečila a dnes po siedmich rokoch od operácie sa teší dobrému zdraviu. Tieto udalosti jasne pripomínali dve jazvy na krku dlhé každá asi 10 centimetrov.

Pol hodina voľna bola zrazu preč, ja som sa so sestričkou Piou a jej spolušestrou Gratiou rozlúčil hlboko dotknutý jej svedectvom. Bolo to pre mňa akoby sa aj mňa cez brázdy času dotkol sám sv. páter Pio. Koľko vecí Boh urobil cez tohto trpiaceho a pokorného rehoľníka za celý jeho život!? Hľa, tento príbeh dokumentuje, ako poznačilo jedno jediné stretnutie s ním život jednej ženy, ktorú mi dal Pán vo svojej Prozreteleľnosti stretnúť v Ríme v ten istý deň, keď som sa ešte ráno modlil na jeho hrobe v San Giovanni Rotondo.

Peter M.

... a šklbalo nám kútekmi

Cesta dvoch autobusov plných Závodčanov do Ríma bola zdrojom duchovnej obnovy, ale aj posilnenia farského spoločenstva. Veru, neraz sa výprava rozosmiala na „celé kolo“. Dobrosrdečné rady, všadeprítomné úsmevy, jemné podpichovanie. Takí sme doma, takí sme boli aj v Ríme.

- „Ešte dvakrát nás odvezú a už aj sami uhodneme,“ komentovali pútničky cestu minivanmi, ktorými sme sa niekoľkokrát presúvali z 5 km vzdialeného hotela do centra San Giovanni Rotondo. Jedna skupina prežila aj rukojemnícku drámu. Závodčania nastúpili omylom do cudzieho auta a vodičovi – Talianovi chceli vysvetliť, že ich vezie do nesprávneho hotela. Keby však vedeli, ako sa volá ten ich... Temperamentný Talian žiadal od každého výkupné 3 €.
- Z Talianska treba priviesť sladkosti, ved' doma budú vnúčence čakať na čosi z výletu. A nakúpené cukríky treba „okoštovať“: „Fíha, to sú tvrdé kapky! Šak mi vypadne protéza...“
- Prísne bezpečnostné opatrenia vo Vatikáne nahrávali tetke Vilme, ktorá absolvovala celú púť v Závodskom kroji: „V tolkých tegezoch v sukňách možú prenест aj milióny!“
- Spevák strýc Jožka Trajlínek získal povest pútnika – elegána. Celú púť nosil kompletný oblek: nohavice, sako i košeľu.
- Petko Šušota si kúpil v Ríme píšťalku. Keď s ňou celé popoludnie píli uši pútnikom chodiacim po rímskych pamiatkach, pán farár to už nevydržal: „Petko, už si daj s pískaním prestávku, lebo...“ Pán farár nedopovedal, Petko ho predbehol: „Lebo co? Lebo vás šlak trefí?“
- Po oznamení, že posledná svätá bude v Padove, v kostole sv. Antona Paduánskeho, sa jeden z pútnikov potešíl: „To je svätý na parádu!“
- Čakáme na prestup v metre, blíži sa 15. Hodina. Pán farár zahľási: „Kto chce, môže sa ku mne pridať. Idem sa modliť korunku Božieho Milosrdenstva.“ Všetky ústa – ako jedny – začnú modlitbu. Zaberáme celý vagón rímskeho metra (je nás predsa 90!), ale modlitba neustáva. Ľudia okolo spozornejú, väčšina počúva pokojné odriekanie modlitby. Pozdrav Milosrdenstva sme vnesli do metra.

- Napokon trocha štatistiky: na púti sa zúčastnilo desať manželských párov, päť slobodných dievčat a mládencov a tri deti. Najmladšia účastníčka – Mária Šušťová má necelé tri ročky. Najstarší pútnik – pán Balga má sedemdesaťsedem rokov. Teda, bolo tu zastúpenie všetkých vekových kategórií z našej obce.

Ivana a Evka

„Aby sme si tento domeček, Santa casa v Lorete, priniesli do našich príbytkov. Nech aj naše rodiny žijú tak, ako svätá nazaretská rodina.“

(Zbožné prianie pútničky – paní Anny)

načo mi je
NEDEĽA

„V siedmy deň Boh skončil svoje diela, ktoré urobil. A v siedmy deň odpočíval od všetkých diel, ktoré urobil. I požehnal siedmy deň a zasvätil ho, lebo v ňom odpočíval od všetkých diel, ktoré Boh stvoril a urobil. (Gn 1, 2-3).“

A to isté Boh uložil i nám. Aby sme šesť dní pracovali a tvorili všetky svoje diela, siedmy deň je však deň Pána, nášho Boha. V siedmy deň máme robiť to isté ako Boh, odpočívať od všetkých našich diel a zasvätiť ho Bohu.

Už ako veriaci som ešte pred niekoľkými rokmi chodil v nedeľu na nákupy. Prestal som sice pracovať, nie však nakupovať. Vedel som, že to nie je v poriadku, ale zvolil som si tú ľahšiu cestu s výhovorkou, že inokedy nemám čas. Najviac ma trápili tváre predavačov. Videl som na nich únavu a námahu z celotýždennej práce. Už vtedy som bol za zákaz predaja v nedeľu, veď potom by som prestal nakupovať i ja. Až neskôr som pochopil, že veľa problémov sveta zmením tak, že zmením sám seba. A jednou z tých zmien bolo, že som prestal v nedeľu nakupovať.

Aký to má vlastne význam, zmysel, jeden deň v týždni nepracovať, ale odpočívať? Je to vôbec dobré, ak mám veľa práce, neviem

„Toto je deň, ktorý učinil Pán, plesajme a radujme sa z neho“ (Ž 118,24)

Richard

- ① Ktorá cesta dovedie malého Číňana do hlavného mesta?

Prázdninová súťaž

Dosúťaže o zaujímavé ceny sa môže zapojiť každý, kto správne odpovie na všetkých 5 otázok.

Svoje odpovede napiš na papier, daj do obálky a vhod do schránky na fare do **31. augusta 2009**.

- ② Na fotografiách sú mariánske pútnické miesta. Napíš nám ich názvy.

A

B

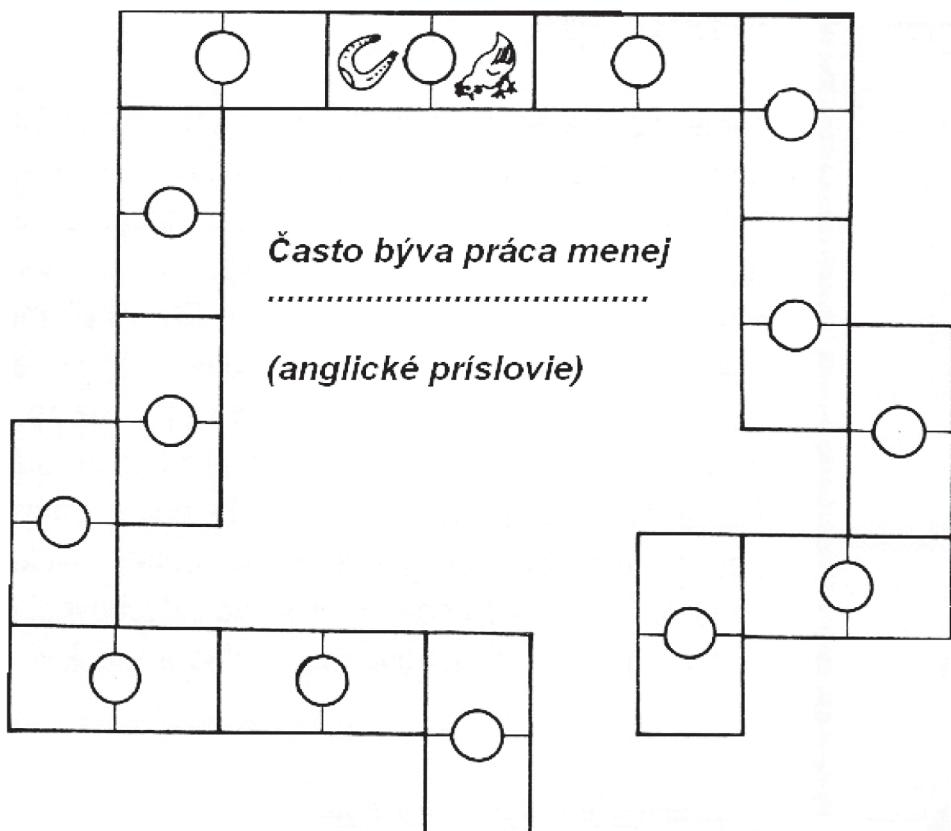
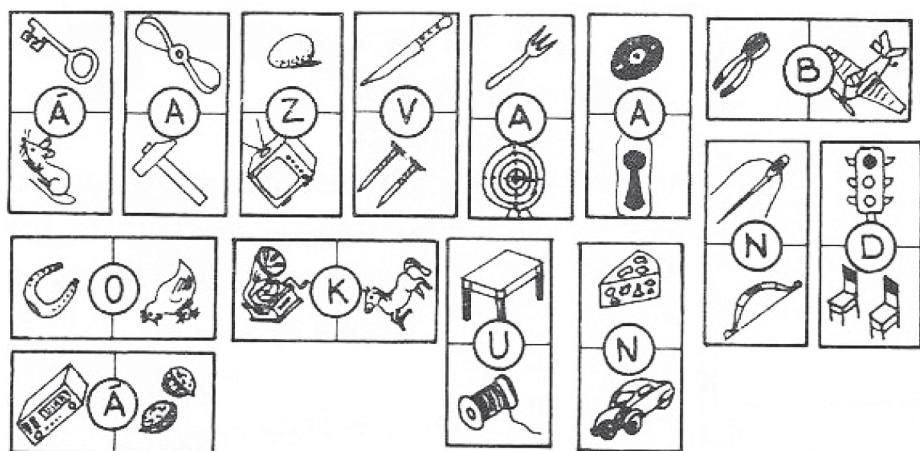
- ③ Aké prikázané sviatky sú v mesiacoch júl a august?

- ④ Prelož slová Pána Ježiša z angličtiny alebo nemčiny:

I Am the Light of the world alebo **Ich bin das Licht der Welt**.

- ⑤ Kamene Domina prikladaj k sebe tak, aby obrázky spolu súviseli (napr. sliepka – vajíčko). Podľa potreby ich môžeš otočiť. Ked' správne uložíš všetky kamene, dozvieš sa záver príslovia. Tajničku čítaj v smere hodinových ručičiek.

SVITANÍČKO

SVITANÍČKO

Vtipy

Policajt zastaví chlapíka v trabante pri odbočovaní do zákazu vjazdu.

- Pán vodič, 50 eur.
- Ok, je vaše...

Muž sa snaží dokázať svojej manželke, že ženy rozprávajú viac než muži. Ako dôkaz jej ukáže výsledky výskumu, podľa ktorého muži denne povedia 15.000 slov, kým ženy až 30.000.

Žena sa zamyslí a povie: „Vieš, zlatko, ženy naozaj hovoria dvakrát viac ako muži. Je to preto, že musia mužom všetko povedať dvakrát.“

Muž na to: „Čože...?“

Diakon sa rozpráva so židovským rabínom:

- Ty, diakon, počúvaj – si u vás vysoko postavený?
- Ááále kde... nado mnou je farár.
- A môžeš sa stať farárom?
- Áno, čoskoro ma vysvätila.
- A kto je nad farárom?
- Dekan.
- Môžeš sa stať dekanom?
- V podstate je to možné...
- A kto je vyššie?
- Biskup.

- A môžeš sa stať biskupom?
- Teoreticky áno...
- A kto je nad biskupom?
- Pápež...
- Fíha... mohol by si byť pápežom?
- Nuž, teoreticky áno, ale je to málo pravdepodobné.
- Nad pápežom už nikto nie je?
- No, už len Pán Boh.
- A to by si ty, kresťan, mohol byť?
- Čo si sa zbláznil, ako by som ja mohol byť Pán Boh?!
- No vidíš... a od nás sa to jednému podarilo.

Chlapík si púšťa rádiovo riadený model lietadla. Pokáži sa mu a spadne za múr miestneho blázinca. Prelezie mér a hľadá svoje lietadielko. Vtom vyjde na dvor ošetrovateľka a volá: „Všetci na obed!“ Muž sa otočí a povie: „Ja len hľadám lietadlo.“ Sestra sa usmeje a nežne odvetí: „Ale aj piloti musia papat...“

Pri okienku na stanici:

- Prosím si 12 miesteniek.
- Načo vám ich toľko bude?
- Ále, viete, ked'cestujem, som nervózny a neobsedím.

SVITANÍČKO

Záhorák je v Anglicku a rozbolí ho zub.
Ide k zubárovi, sadne do kresla, ukáže na zub a povie „tu“. Zubár mu vytrhne dva nesprávne zuby. Večer sa Záhorák postažuje kamarátovi, čo sa mu stalo. On mu na to: „Jájá, a ty nevieš, že po anglicky „tu“ znamená dva? Preto ti vytrhol dva zuby.“ Poučený Záhorák ide na druhý deň zase k zubárovi, ukáže na zub a povie: „Ten.“

Katechétka:

- Deti, kto z vás chce íť do neba?
- Všetci zdvihli ruku, len Janko nie.
- Janko, a ty čo? Ty nechceš íť do neba?
- Ja by som aj chcel, ale mama mi kázala íť zo školy rovno domov.
- Prečo si bol v base?
- Pre vieri!
- ???
- Pevne som veril, že nablízku nie je policajt...

Rodinka ide autom na dovolenkú.
Päťročný chlapček sa pýta:
- Tatko, prečo autá zastavujú a nechávajú nás prejsť?
- Lebo ideme po hlavnej ceste.
- Čóó, toto je pohlavná cesta?

Na hodine náboženstva pre pätnásť-ročných bola reč o sviatostiach. "Ktorá je prvá sviatosť?", pýta sa kňaz. Barborka odpovedá, že je to sviatosť manželstva. Kaplán ju opravil, že prvá sviatosť je krst. Barborka sa však nedala: "V našej rodine to tak nie je. My sme slušná rodina a vieme, čo sa patrí. Najprv sviatosť manželstva a až potom sviatosť krstu."

Originál závodské...

Pán farár použil vo sviatok väčšiu hostiu než zvyčajne. Pri pozdvihovaní sa s údivom ozval jeden tretiak: „Fíha, maxihostia!“

„Kto je autorom Svätého písma?“ pýta sa animátor.

„Spolok svätého Vojtecha v Trnave“, odpovedá birmovanec.

„Čo je dedičný hriech?“

„Hriech po svojom potomkovi“, pohotovo odpovedá ďalší.

HISTORICKÉ OKIENKO

Čo prezrádza farská kronika?

Písal sa rok 1939

10. marca bolo spiknutie českých generálov. Vzrástlo napätie a nenávisť proti Čechom. 200 mužov H. G. pod vedením Rudolfa Kertésza, správcu školy, išlo do Malaciek s pevnou vôľou brániť si svoje národné právo („Výzbroj“: v ručníku strava na dva dni a sekierka).

14. marca. Vyhlásenie slovenskej samostatnosti. Nadšené obyvateľstvo manifestovalo odpoludnia sprevodom dedinou. Potom v kostole ďakovalo Bohu za veľký dar slobody. Na druhý deň boli slávnostné bohoslužby.

15. marca boli pokrstení Leo Blôdy i s manželkou - Židia. Významným dielom tohto roku je prestavba farskej budovy. Príslovie: „Každý začiatok je ťažký“ muselo sa i tu uplatniť. Pán farár Eliáš Pichňa už od r. 1935 vyjednával najprv s Pivným, majiteľom veľkostatku, potom s dr. Reisom. Patronát sa vzpíral. Dvakrát prišla bytová zdravotná komisia a zistila, že stav farskej budovy je ozaj neobývateľný. Presvedčením miestneho pána farára a pána staviteľa Matúšku bolo, že oprava bude mať len vtedy význam, ak bude fara nadstavená a nie len izolovaná, ako to patrón pôvodne chcel. Ručné práce a potah poskytli farníci. Farská budova bola opravená nákladom 67 000 Ks. Po dokončení opravy prišiel patrón s výmerom krajinského úradu, ktorým strácal platnosť predošlý výmer okresného úradu, podľa ktorého, pre nesprávnosť postupovania, patrón nebol povinný faru opravovať. Vinu niesol p. okresný náčelník, keďže on mal žiadať pre miestneho farára splnomocnenie od Apoštolskej administratúry v Trnave, lebo sa na to zaviazal. Patrón nemohol už nič podniknúť, pretože fara bola už opravená.

V októbri bola voľba prvého prezidenta Slovenskej republiky. Závođania, krojované skupiny a miestna hudba sa zúčastnili na tomto slávnostnom akte. Roky tridsiaty ôsmy a tridsiaty deviaty boli celkove rušného rázu, stálych politických zmien a horúčkovitého napäťia. Ľud sa choval pokojne a disciplinované, dôverujúc v pomoc Božiu a v ochranu Matky Božej, ku ktorej sa v krušných chvíľach s takou vrúcnosťou a detinskou oddanosťou utiekali.

Z kroniky prepísala
Hanka

A VTEDY SOM POCÍTIL BOŽIU PRÍTOMNOSŤ

Prišiel za mnou...

Počas púte do Ríma sme sa zúčastnili na slávnejšej audiencii so sv. Otcom Benediktom. Toto stretnutie vo mne vopred vyvolávalo veľké očakávanie, no zároveň i obrovskú bázeň. Bázeň, že sa osobne stretnem s tým, v ktorom osobitým spôsobom prebýva a pôsobí Pán, s priamym zástupcom Ježiša na Zemi. Máme možnosť vidieť ho v televízore, možno počúvať cez rozhlas, čítať jeho pastierske listy a encykliky, ale nemôžeme ho stretnúť osobne každý deň! A my sme mali túto milosť. A ja som dostala ešte aj ďalšie...

Musím povedať, že som mala problém prijať tohto svätého otca, vlastne by som mala asi s každým iným, pretože ma neustále napírala spomienka a clivota voči svätému otcovi blahej pamäti Jánovi Pavlovi. Hoci som sa za sv. otca Benedikta modlievala a snažila sa ho akceptovať a milovať, v srdci bola neustále „prekážka“. A tak som prosila neustále Pána, o to viac teraz pred audienciou, aby mi dal milosť vidieť v ňom Jeho a milovať ho. Vidieť v ňom skutočného otca, akého mi dal v Jánovi Pavlovi. Aby to nebolo len formalizmus, hoci si uvedomujem, že má iné dary ako mal predošlý pápež. Chcem sa s vami podeliť o jednu z krásnych milostí, ktoré mi Pán počas púte dal.

Kedže som bola spolu s ďalšími dvoma v kroji, mali sme „prednosť“ a mohli sme stať tesne pri uličke, ktorou prechádzal svätý otec. Stála som tam a čakala na neho. Keď prišiel sv. otec medzi nás, moje srdce zaplavila obrovská radosť a pokoj. Prechádzal tesne popri nás a udelil nám svoje požehnanie. V srdci som cítila jeho lásku, pokoj, radosť. Fascinovala ma tá jednoduchosť a pokora v službe lásky. Čoraz viac som si uvedomovala, že skutočne prichádza medzi nás Ježiš v osobe sv. otca Benedikta, ktorý roztvára svoju náruč, požehnáva a uzdravuje. Veľmi som však túžila, aby mi dal osobne požehnanie, aby som mu mohla podať ruku. Viem, že mnohí by možno povedali, prečo práve tebe? Si azda niečo viac? Ved' všetci by sme chceli... Ja som však dôverovala a čakala som až príde ku mne. Bolo to pre mňa veľmi dôležité. Po audiencii mnohí odchádzali, vraj už sv. otec nepôjde medzi ľudí. Ja som však nadálej čakala a dôverovala. Ale on odišiel, nešiel už popri mne. Možno je to naivné, ale stále mi srdce hovorilo, že príde. I keď rozum namietal: už len kvôli tebe by sa vrátil. Pomaly som odchádzala, šla som pozadu a stále som v srdci cítila, že príde. Keď sme opúšťali zónu, kde sme sedeli na audiencii, zastavil ma istý pán. Niečo mi podával a ja som pochopila, že si to mám zobrať. Ani neviem akou rečou hovoril, ale gestami sme sa dorozumeli. Napokon sa ma pýtal odkiaľ sме. „Slovakia“, hovorím mu. Na to mi povedal, že on je „sused“ z Čiech a ukazujúc na „vec“, ktorú mi dal, hovoril: „To je otec!“ a ukazoval smerom, ktorým odišiel sv. otec. Vtedy som si uvedomila, že držím v ruke obraz sv. otca Benedikta s jeho podpisom a kedže tento muž ho mal so sebou na audiencii, bol i posvätený. Vravím mu: „Áno, to je náš spoločný otec!“. Nato mi podal ruku, poďakoval sa a stratil sa v dave. Neviem, kto bol ten muž, ale viem, že Prozreťenosť Božia ho poslala ku mne. Svätý otec Benedikt prišiel za mnou, prišiel ku mne! Pán vyslyšal moju prosbu, odplatił moju dôveru, hoci nie podľa mojich predstáv.

Dakujem Ti Pane, za túto milosť i za všetky ostatné, ktoré si mi počas púte udelił. Bud' zvelebený a oslávený.

Veronika

PERLY ZO ŽIVOTA SVÄTÝCH

Sestra Zdenka Schelingová nosila v srdci zvláštnu túžbu: Zachrániť aspoň jedného knaza

Sestra Zdenka (vlastným menom Cecília) Schelingová sa narodila na sviatok Narodenia Pána 25. 12. 1916 v dedinke Krivá na Orave ako desiate z jedenástich Schelingových detí. V ľudovej škole v Krivej vyučovali sestry z Kongregácie milosrdných sestier sv. Kríža. Ich život Zdenku veľmi oslovil a sama v sebe objavila povolanie k zasvätenému životu.

Ihned' si získala srdcia

Ako pätnástročná sa rozhodla pre rehoľný život práve v tejto kongregácii. V sprivede matky preto odišla z rodnej Oravy do Podunajských Biskupíc (materského sídla kongregácie), kde absolvovala zdravotnícke

štúdiá, neskôr vstúpila do noviciátu tejto rehole a v roku 1937 zložila rehoľné sľuby. Pri nich si zvolila rehoľné meno Zdenka. Jej prvým pôsobiskom sa stalo Humenné, kde vykonávala úlohu ošetrovateľky. Po piatich rokoch na pozvanie Štátnej nemocnice v Bratislave (Miczkiewiczova 1) nastúpila na röntgenologické oddelenie ako laborantka, neskôr ako asistentka. Vo svojom zamestnaní si získala nielen srdcia pacientov, ale aj spolupracovníkov. Pracovala svedomito, spoľahlivo, mala zmysel pre poriadok a čistotu. K pacientom pristupovala s láskavým úsmevom, jej tvár vyžarovala prívetivosť a pokoj.

Režim trýzniteľ

Komunistický režim však považoval ľudí, ktorí svojím životom svedčili o viere v Boha, za nepriateľov a tvrdo proti nim bojoval. Biskupi, kňazi i obyčajní veriaci boli v rokoch totality sledovaní, niektorí z nich dokonca prenasledovaní a väznení. Jedným z kňazov, ktorí sa dostali do väzenia bol aj ThDr. Štefan Koštial, ktorý sa stal podozrivým, lebo pomohol istému človeku ujsť do zahraničia. Vo väzení sa od tohto kňaza vyšetrovateľia snažili zistiť aj také informácie, o ktorých nevedel a používali pri tom rôzne formy psychického a fyzického násilia, až ho na následky týrania museli umiestniť do nemocnice. Totalitný režim totiž nechcel vystupovať na verejnosti ako trýzniteľ...

Prášok do čaju

Tu sa s kňazom stretla sestra Zdenka, ktorá už dávno nosila v srdci zvláštnu túžbu: môcť zachrániť aspoň jedného kňaza. Uvedomovala si veľké tajomstvo, ktoré sa ukrýva vo sviatosti kňazstva a prepojenie medzi kňazom a Pánom Ježišom. Preto ponúkla Pánu Ježišovi ako obetu za kňaza aj svoj život. Keď sa Zdenka dozvedela, že ThDr. Koštial má byť odvezený na Sibír a popravený, neváhala nasypať strážnikovi v nemocnici do čaju uspávací prášok a kňazovi tak pomôcť pri úteku. Hneď na druhý deň 20. februára 1952 bola kvôli tomuto činu zatknutá, mnohokrát vypočúvaná a nakoniec 17. júna 1952 odsúdená za velezradu na 12 rokov straty slobody.

Odvodzdaná Bozej vôli

Pri výsluchoch sa Štátnej bezpečnosti od Zdenky snažila rovnako dozvedieť aj veci, o

ktorých nemohla mať ani tušenia a vynútiť od nej falosné priznania. Keď odmietala, topili ju v nádrži s vodou, zavesili za ruky a bili obuškami. Takúto doráhanú ju bez náležitého ošetrenia po mnohých výsluchoch dotiahli do cely a hodili na zem. O svojom utrpení sestra Zdenka do konca života nechcela hovoriť. Znášala ho trpeživo s odovzdanostou do Božej vôle. Svoj život však prijímal ako dar od Boha, nikdy ním nepohŕdala, nežiadala si zomrieť.

Na následky krutého zaobchádzania sa podobne ako kňaz Koštial ocitla vo väzenskej nemocnici, kde ale jej život už nedokázali zachrániť. 31. júla 1955 v Trnave odovzdala svoj život Bohu. Jej hrob sa nachádza v Podunajských Biskupiciach. Dnes sa k nej modlíme ako k blahoslavenej sestre Zdenke a jej relikviu máme v našom kostole. Zvláštnym spôsobom je teda prítomná i v našej farnosti. Skúsme ju preto prosiť o príhovor u Boha aj v našich životných skúškach a krízach. Nezabudnime pritom ani na prosbu za našich kňazov práve v tomto roku kňazov, ktorý začal sv. otec Benedikt XIV. 19. júna 2009.

Lucia

Pod'me klikat'

Z týchto klikov svaly neporastú, ale duch bude urcite mocnejší:

www.modlitba.sk - modlitby, úvahy, pobožnosti

www.christ-net.sk - slovenský kresťanský portál pre všetkých, články, hudba, liturgia, fóra

www.tukan.sk - internetový portál pre mladých

- stránka , na ktorej možno vyhľadávať texty zo Svätého písma, liturgické čítania , plán čítania Biblie a pod.

www.radiovaticana.org - stránka Vatikánskeho rozhlasu s denným spravodajstvom

www.tvlux.sk - katolícka televízia

www.lumen.sk - (zatial) jediné slovenské kresťanské rádio

Mária

www.radiovaticana.org

The screenshot shows the homepage of RadioVaticana.org. At the top right is a search bar with a magnifying glass icon. Below it is a grid of language links arranged in two columns. The left column includes: RadioGiornale, Palinsesto programmi, Ascolto via Web, Rebroadcasting, Video CTV, and Museo. The right column includes: Latviešu, Lietuvių, Македонски, Magyar, Հայոց, Polski, Português, Român, Shqip, Slovenčina, Slovenščina, Suomi, Svenska, یونانی, Українська, Kiswahili, and Tiếng Việt. In the center of the page is a circular graphic featuring a portrait of Pope Benedict XVI surrounded by other figures, with the "RV" logo and "Radio Vaticana" text at the bottom.

© Copyright Radio Vaticana 1999-2009. Tutti i diritti riservati. Note Legali

Farská matrika

Do farskej rodiny sme prijali:

12. Samuel Fullbrook, * 28.12. 2008, krst 29.03. 2009
13. Martin Salay, * 23.02. 2009, krst 05.04. 2009
14. Michal Studenič, * 22.03. 2009, krst 18.04. 2009
15. Nathalie Maria Fessler, * 22.01. 2009, krst 26.04. 2009
16. Tamara Kovačičová, * 04.03. 2009, krst 09.05. 2009
17. Mária Vrabčeková, * 07.04. 2009, krst 10.05. 2009
18. David Weber, * 15.04. 2009, krst 21.06. 2009

Lásku a vernosť pred oltárom si sľúbili:

2. Pavol Sieklik a Renata Prelová, 18.04. 2009
3. Peter Kandra a Katarína Halušková, 25. 04. 2009
4. Pavol Mišík a Miroslava Benkovičová, 23. 05. 2009
5. Stanislav Šimonovič a Lenka Červenková, 13. 06. 2009
6. Peter Vrablec a Petra Dojčáková, 20. 06. 2009

Rozlúčili sme sa:

5. Rudolf Chmelík, * 19.03. 1935, † 07.04. 2009, pohreb 11.04. 2009
6. Jozef Húšek, * 23.07. 1954, † 16.04. 2009, pohreb 20.04. 2009
7. Lukáš Šišolák, * 16.01. 1981, † 17.04. 2009, pohreb 22.04. 2009
8. Pavlína Rohlíčková rod. Hodúlová, * 07. 07. 1947, † 17.04. 2009, pohreb 23.04. 2009
9. Terézia Vrablecová rod. Dojčáková, * 04.06. 1920, † 23.04. 2009, pohreb 27.04. 2009
10. František Kozárek, * 25.04. 1943, † 06.05. 2009, pohreb 09.05. 2009
11. Helena Vernerová rod. Trajlinková, * 12.02. 1921, † 13.05. 2009, pohreb 16.05. 2009
12. Viktor Duriga, * 01. 10. 1925, † 20.05. 2009, pohreb 23.05. 2009
13. Peter Húšek, * 18.12. 1921, † 18.06. 2009, pohreb 20.06. 2009

Takto si vás budeme pamätať'

Ked' ste k nám prišli pred šiestimi rokmi, privítanie bolo možno rozpačité. Ďakovali sme Pánu Bohu, že konečne máme opäť v Závode správcu farnosti. No niektorí sa s úskrnom pýtali: „Taky mladý? ... veď uvidíme.“

Vážený pán farár, milý náš duchovný pastier, trvalo naozaj len krátko, aby sme zistili, že Boh nám poslal zosobnený poklad. Objavili sme vo Vás nielen vynikajúceho kazateľa, ale aj pedagóga, priateľa, pomocníka, stavebníka, manažéra. Dobré slovo a neoceniteľnú radu ste vždy mali pre tých, ktorí žijú príkladným kresťanským životom. No Vaše povzbudenie patrilo aj tým, ktorí zakopli, pomýlili sa, kajali sa. Citlivý a vnímavý, pozorný a ústretový. Ak treba, aj rázny. Meno svätého apoštola Petra nosíte viac ako dôstojne. Takto si Vás budeme pamätať.

Na správu, že k 30. júnu odchádzate z našej farnosti, sme reagovali rôzne. Slzy striedalo sklamanie, ba až vôľa zorganizovať petíciu proti Vášmu odchodu. „Len to nie! Nerobte to, bolo by to zlé svedectvo o mojej pastoračnej práci,“ bola Vaša reakcia. Tu sa zastavili protestné vlny. Budete nám veľmi, veľmi, veľmi chýbať. No o Vašej pastorácii chceme svedčiť čo najlepšie. Nechávate v Závode kus vykonanej práce. Jednu vidno – zrekonštruovaný kostol i jeho okolie, pastoračné centrum... druhú voľným okom nevidno. Nosíme ju v sebe.

Od 1. júla budete od nás kilometre vzdialenosť. Prijímame s pokorou Božiu vôľu, že svoju plnohodnotnú pastoračnú službu budete vykonávať v inej farnosti. Pán Boh isto vie, prečo tak koná. Avšak kus dôstojného pána a skvelého človeka Petra Mášika zostáva v každom z nás. Nech Vás sprevádzajú naše modlitby.

Vaši farníci zo Závodu

Mgr. Ing. Peter Mášik, ThLic.

- narodil sa 5. júla 1969 v Skalici
- absolvoval Elektrotechnickú fakultu STU v Bratislave (1992), štúdium teológie v Bratislave a Ríme
- vysvätený za diakona 4. júla 1998, za knaza 3. júla 1999 v katedrále sv. Jána Krstiteľa v Trnave
- tri roky bol kaplánom v Šamoríne
- od 1. júla 2003 správcom Farnosti sv. Michala archanjela v Závode
- v roku 2000 ukončil licenciát z teológie na Pápežskej univerzite Sv. Kríža v Ríme
- od roku 2000 prednáša dogmatickú teológiu na CMBF UK v Bratislave